Når scanninger er normale – men folk alligevel oplever symptomer

Af Lone Sorensen

Det er ikke ualmindeligt, at mennesker med tydelige neurologiske symptomer får at vide, at “alt ser normalt ud”. Scanninger viser ingen strukturelle skader. Hverken i hjernen, hjernestammen eller nervesystemets forbindelser. Alligevel oplever klienten ufrivillige bevægelser, spændinger, træthed eller manglende kontrol.

For mange bliver det et tomrum. Hvis der ikke kan ses noget, må der vel ikke være noget.

Men sådan fungerer nervesystemet ikke - og symptomerne er der stadig.

Scanninger viser struktur, men siger meget lidt om funktion. Et nervesystem kan være anatomisk intakt og samtidig være dårligt reguleret. Forbindelserne kan være til stede, men signaleringen kan være ustabil, overaktiv eller mangelfuldt hæmmet. Det er her, mange funktionelle neurologiske symptomer opstår.

I mit arbejde har jeg gennem årtier set, hvordan symptomer kan være markante, selv når scanninger ikke viser noget. Ikke fordi der mangler noget i hjernen, men fordi reguleringen mellem hjernen, hjernestammen og det perifere nervesystem ikke fungerer optimalt. Det gælder især ved motoriske forstyrrelser, ufrivillige muskelreaktioner og symptomer, der forværres ved stress og træthed.

Når nervesystemet er dysreguleret, reagerer kroppen ofte med overaktivitet. Muskler trækker sig sammen uden viljens kontrol. Hæmmende signaler når ikke frem i tide. Det autonome nervesystem forbliver i alarmberedskab. Det er ikke sygdom i klassisk forstand, men det er heller ikke "ingenting".

Derfor er reaktioner under behandling vigtige at forstå korrekt. Når nervesystemet responderer med midlertidige reaktioner, er det ikke et tegn på forværring. Det er et tegn på, at systemet reagerer. At der er kontakt. At reguleringen begynder at bevæge sig. Et nervesystem, der ikke reagerer, er langt mere bekymrende end et, der reagerer tydeligt.

I disse situationer handler behandling ikke om at reparere noget, der er gået i stykker. Der er intet, der skal hele. Det handler om at genskabe regulering. Det kræver præcis stimulation og forståelse for de neurologiske sammenhænge – særligt i forhold til hjernestamme, kranienerver og det autonome nervesystem. Intensitet er sjældent løsningen. Præcision er.

Når der ikke findes strukturelle skader, er prognosen ofte bedre, end klienten selv forventer. Forbindelserne er intakte. Kapaciteten er der. Nervesystemet kan reguleres, hvis det får de rette betingelser. Det kræver tid, systematik og respekt for belastningsniveauet, men forandring er mulig.

Et normalt scanningsresultat betyder ikke, at der ikke er et problem. Det betyder, at problemet ikke er strukturelt. For terapeuten er det ikke en blindgyde. Det er der, arbejdet begynder.

Det er netop denne forståelse af nervesystemet, der danner grundlaget for det, jeg underviser i på mine uddannelser. Gennem Ansigtszone- og Refleksterapi arbejder vi direkte med nervesystemets regulering via ansigtets reflekszoner og forbindelser til hjernen, hjernestammen og det autonome nervesystem. Målet er ikke at behandle symptomer isoleret, men at skabe de betingelser, hvor nervesystemet igen kan regulere sig selv.

Når reguleringen genoprettes, falder mange symptomer til ro. Ikke fordi de bliver "fikset", men fordi nervesystemet igen fungerer mere hensigtsmæssigt. Det er et præcisionsarbejde, som kræver viden om neurologi, reflekszoner og belastningsniveau – og det er netop det, terapeuter lærer at arbejde med på mine uddannelser.

Et normalt scanningsresultat er ikke enden på en forklaring. Det er ofte begyndelsen på det terapeutiske arbejde.

Med kærlighed

Lone Sorensen

P.S. Vil du arbejde med neurologiske symptomer uden strukturelle skader i din egen praksis? I Hjernen: Neurologisk Balance gennem Ansigtsrefleksterapi gennemgår jeg hjernens funktionelle områder, samspillet mellem højre og venstre hjernehalvdel, og hvordan du med punkter og teknikker i ansigtet støtter centralnervesystemet.

I Kranienerver og Neurorefleksterapi gennemgår jeg de 12 kranienerver, de symptomer der opstår ved dysfunktion – fx ansigtslammelse, trigeminusneuralgi og syns- og smagsforstyrrelser – og hvordan du opbygger en individuel behandlingsprotokol.

Er du ny i metoden, er min uddannelse i Ansigtszone- og Refleksterapi fundamentet, som kurserne bygger på.

Har du spørgsmål til mine uddannelser, til indholdet eller til hvilke metoder der er relevante for dit arbejde — så er du meget velkommen til at booke et møde med mig direkte:

Book en gratis samtale med Lone